Vážený pane ministře,

Loni na podzim jsme spolu s dalšími 50 iniciativami požádali o zařazení do rejstříku škol. Stejně jako většina ostatních jsme byli telefonicky upozorněni, že naše žádost o zařazení bude zamítnuta a vyzváni, zda chceme nahlédnout do spisu. Nepřekvapilo mě, že spis byl velmi tenký. Obsahoval naši žádost a výpis seznamu škol z rejstříku, resp. z nějakého nového systému MŠMT, kde se objevily školy z okolí, jejich celková kapacita a číslo, udávající současný počet žáků.

Vážený pane ministře, já si ale takto opravdu nepředstavuji individuální posuzování žádostí. Již Vaši předchůdkyni jsem několikrát vyzývala, aby dorazila do naší školy v Praze, podívala se, co děláme, proč děláme a pro koho děláme, pak teprve rozhodla, zda nám povolí stejnou základní školu v Brně. Ale ono se tak nestalo, nikdo z MŠMT nedorazil, nejen paní ministryně, ale vlastně vůbec nikdo z celého ministerstva. Mnoho z osob, které jsem za poslední dobu na MŠMT potkala mi sdělilo, že nemá čas, má hrozně práce, je na ministerstvu do pozdního večera, nestíhá rodinný život a paní Valachová jim nedala odměnu. Nikdo z nich se nezajímal o důvody založení naší školy. Nabízela jsem všem a nabízím znovu i Vám, pane ministře, a všem z MŠMT, abyste k nám přišli. Začnu tím, že Vám ukážu tabulku mzdových nákladů, abyste se přesvědčil, že se nejedná o business, ale o sociální odpovědnost, škola nás neživí, chceme jejím prostřednictvím něco společnosti vrátit. O to více mě mrzí, že MŠMT je poslední roky nastaveno striktně proti všemu, co nese dovětek „soukromý“.

Přitom to, pane ministře, je naprosto zbytečné. Jsou to právě soukromé školy, které i bez Vaší předchůdkyně již dávno integrovaly děti se specifickými poruchami učení. Tedy alespoň ty, které nebyly zaměřeny na výběr nadaných dětí. U nás ve škole již dlouhou dobu spolupracujeme s Aplou a Vertikálou. Obě organizace se starají o děti s autismem a Aspergerovým syndromem. Ano, samozřejmě mohou tyto děti na státní základní školy a ty je přijmou (musí). Ale, a to není kritika státního školství, tyto děti trpí tím, že budou ve velkém kolektivu, vadí jim přílišný hluk, potřebují si postupně zvykat na větší a větší kolektivy apod. Pokud se ale dostanou do školy, která jim poskytne řád a systém (moc jim nesvědčí alternativní systémy, které nemají přesně stanovený řád), pak se postupně srovnávají se svou diagnózou, naučí se s ní žít a pracovat, i přes své handicapy se rozvíjí a řada z nich pak odchází dále studovat na střední školy a poté i na vysoké. Např. nyní ve 4. ročníku máme žáka, který je důkazem toho, jak moc mu malý kolektiv pomohl.

Tím, že jste naši žádost, pane doktore, zamítl, zavřel jste cestu řadě dětí se stejnou poruchou v Brně a Ostravě, respektive jste jim cestu za vzděláním velmi znesnadnil.

A není to jen o dětech s autismem a Aspergerovým syndromem. Podívejte se na facebookovou skupinu Domácí a komunitní vzdělávání. Má kolem 15 000 členů a její počet stále stoupá. Nechcete si najít čas a zeptat se těchto rodičů, proč dávají přednost domácímu vzdělávání? Většina z nich chtěla jít do škol, do škol dle jejich představ. Ale Vy a Vaše předchůdkyně jste jim tyto školy zakázal a nařídil jim, aby šly jejich děti tam, kde je volno. Takhle si představujete svobodu rozhodování?

Pokud se mohu vyjádřit k MŠMT jako celku, a myslím, že díky zkušenostem od roku 1995 mohu, pak mám z jeho činnosti za poslední dobu velmi špatný pocit. S kýmkoli odtamtud poslední dobou mluvím, hovoří velmi pesimisticky o své práci, bojí se něco říci, mně dokonce říkají “ta, co se s námi soudí” a “no, to víte, tou žalobou jste si uškodili” apod. To není dobrá vizitka, že? Navíc spravujete i sport a tam ty poslední dny a úspěchy našich olympioniků, kteří sice proslavili naši republiku, ale neviděli nikdy ani korunu z těch velkých peněz, které do jednotlivých sportovních asociací jdou, také nehovoří ve prospěch práce ministerstva, které řídíte. A navíc, ta Ester Ledecká, která byla na domácím vzdělávání a její rodiče se netají tím, že toto považují za jeden z kroků, které vedly k jejímu úspěchu. Na rozdíl ode mě máte možnost se se slečnou Ledeckou i jejími rodiči setkat. Zeptáte se jich, prosím, proč? Možná i ta jejich odpověď přispěje ke změně Vašeho postoje vůči soukromým školám.

Vrátím se ale k původnímu problému. Žádosti zamítáte z důvodu dostatečné kapacity na státních školách v okolí. Ale přesvědčil se někdo z MŠMT o tom, že povolená kapacita je zároveň i reálná? Řada škol má totiž zapsanou kapacitu již z roku 1970, např. z doby před zbouráním jednoho pavilonu nebo přestavbou části školy na jiné účely - např. další tělocvičnu, jídelnu, MŠ apod. Takže je docela dost možné, že reálně se do školy vejde 500 dětí, i když má škola zapsanou kapacitu 800. Na můj dotaz u pracovníků Vašeho ministerstva jsem dostala odpověď, že toto není relevantní. Nezlobte se, ale pak si připadám jako v Kocourkově.

Doufám, pane ministře, že mou nabídku, kterou posílám přes média, přijmete a o celé záležitosti si přijdete promluvit. Doposud jsem žádala 48x pracovníky na MŠMT o návštěvu, většina mi neodpověděla, někteří odmítli. Naposledy jsem psala paní Valachové v únoru, jak to vypadá s naší žádostí, v březnu znovu, jak to vypadá s rozkladem a 1.9. jsem dostala datovou schránkou rozhodnutí o zamítnutí. Tato záležitost mi připomíná další věc, o které jsem s Vámi chtěla hovořit. Bylo by možné nějak přesvědčit pracovníky MŠMT, aby ujednotili

svůj postup a posílali rozhodnutí a úřední dokumenty datovou schránkou. V současnosti jich totiž polovinu dostávám poštou (jsem jednatelkou škol v Praze, Brně, Ostravě a Českých Budějovicích a dosti času tedy strávím popojížděním na poštu do jednotlivých měst) a druhou polovinu datovou schránkou. Někdy se mi žádosti dostanou do ruky dvojmo, podle mě by tedy sjednocení postupu a zasílání přes datovou schránku ušetřilo práci nám i pracovníkům ministerstva.

Děkuji předem za reakci,

s pozdravem

Veronika Mallatová Bartošová

zástupce zřizovatele a hlavně matka, která chce mít právo volby pro vzdělání svých dětí